

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТЕ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излязва сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мецидіета; вънъ отъ имперіята, 4 бѣли мецидіета. Спомо- ществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относитъ до редакціята надписуватъ-се до Никола Геновича. Външните настоя- тели отговарятъ за въстникътъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Ц—градъ-Галата при Никола Геновича, издателя на въстникътъ.

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Отъ началото още ний рѣкохми чи най- доброто срѣдство за да имамъ миръ съсъ Гръцити бѣше да не са мѣсимъ въ тѣхните работи и да не имъ допуцями да са мѣсатъ въ нашити.

Прочее чорбаджилѣкътъ наставлява и иска съвѣтъмъ противното. Понеже търгува съсъ народътъ ни, сичката пѣгова политика са състои днесъ да намѣри срѣдството за да поставятъ пакъ властѣта на фанариотити въ България.

Какво бѣха шеснайстити точки и осемъ- те точки за които толкось врѣме са хорту- ва? Тѣ бѣха просто и чисто едно вѣже съсъ шеснайсетъ вѣжели най напредъ, съсъ шесъ вѣжели послѣ, които искаха да нахлу- ватъ на вратѣтъ на българскіятъ народъ за да са прилѣпи още веднѣшъ до гръцкѣтъ народъ.

Нѣ кои бѣха измислили шеснайстити точки, осемъте точки? Кои ги предложиха на гръцката патриаршія въ името на българ- скіятъ народъ? чорбаджити.

И кои скѣсаха веригата която ни дър- жеше отъ вѣковинасамъ завързани въ стѣл- цѣтъ на гръцкѣтъ плотизмъ? първенци- ти ни.

По кѣсно кои отбѣлсинаха шеснайстити и осемъте точки изфабрикосани отъ нашити чорбаджии? първенцити ни.

И сега нашити чорбаджии кѣту рабо- татъ сзришомъ за настаняваніето на влади- цити наименовани отъ Фенеръ, кои съвѣту- ватъ народътъ да ги отбѣлси? почетли- вити наши първенци.

Има повече. Сега като са споразумѣ- ватъ Гръцити съсъ нашити чорбаджии за да направатъ нашити Българи да платятъ ед- на частъ отъ лѣжовнитѣ борчови които гръц- ката патриаршія си въображява като едно ново срѣдство за да поставятъ властѣта ѣ върху ни, кои съвѣтуватъ народътъ да не даватъ на Гръцити нити една пара? пър- венцити ни.

Ето прочее каква стока сѣ чорбаджити и какви сѣ първенци; ето каква е разликата помежду имъ. Ето дълбочината на пропасть- та която раздѣля помежду имъ тѣ два соя хора.

И при сичко това болгарскіятъ брошу- рецъ, въ дебелото си безумство, нѣка ка- жимъ по-добрѣ, въ чорбаджійската си лукав- щина нали дръзна да тури първенцити на чинѣтъ на чорбаджити.

Нѣ, чорбаджити не сѣ първенци; и пър- венцити не сѣ чорбаджии. Помежду тѣ два соя човѣци разстояніето е толкось голѣмо

колкото е разстояніето на небето отъ пѣ- клѣтъ.

Защото както чорбаджити приличатъ на дяволи излѣзли отъ пѣклѣтъ за да съ- синпатъ българскіятъ народъ, тѣй сѣщо и първенцити приличатъ на ангели проводени отъ Бога за да го избавятъ.

Дѣйствително нѣка разгѣдательтерпѣ- тъ съсъ който чорбаджити дѣйствуватъ, и нашити читатели ще видятъ чи тѣ при- личатъ досушь на терпѣтъ съсъ който дѣй- ствуватъ дяволити когато испитуватъ хора- та и имъ праватъ зло.

Нѣка разгѣдательнапротивъ терпѣтъ съсъ който дѣйствуватъ първенцити, и тѣ ще видятъ чи тѣ дѣйствуватъ съсъ една благородностъ, една мѣдрость, една крот- кость, една честность, една прѣдаанность ка- ято ги прави подобни на ангелити.

Ний са бѣхми обрѣкли да уведѣмъ свѣ- тлината въ тъмнитѣ дѣто са бѣше заба- тачилъ самоволно рускіятъ агентинъ който бѣше измайсторосъ болгарската брошура.

И сега като свършихми работата си съсъ него, ний ще кажимъ нѣколко думи и вър- ху балкапанската етерія.

Тая етерія са мѣчи да направи да по- вѣруватъ хората чи не е съгласна съсъ гръцката патриаршія; нѣ това е една срамна лѣжа.

Да, балкапанскити чорбаджии сѣ съглас- ни съсъ гръцката патриаршія както го до- казува още веднѣшъ писмото което писаха на Шуменъ, както ще видятъ читателити отъ кореспонденціята помѣстена по натагѣкъ

Понеже тѣ знаеха чи гръцката патриар- шія искаше да събире пари отъ България; тѣ побѣраха завчасъ да пишатъ на Шуменъ на Софія, на Велесъ, . . . за да приематъ новити фанариотски владци за да си раздѣлятъ по- дирѣ парити които тѣ владци щеца да съ- берѣтъ.

Има повече. Ний знаимъ положително чи тѣ чорбаджии сѣ съгласни съсъ московски- ти агенти. Ний знаимъ още положително чи прѣди трѣгнуваніето на Бакалоглу, защит- никъ на Раковскаго, тая мечтателна тваръ, нашити балкапански чорбаджии са бѣха спо- разумѣли съсъ него за да турятъ распря по- между нашити браилски съотечественици и да обликатъ презъ Раковскаго медѣтъ на Пчелата.

Прочитамъ въ Българската Пчела:

..... Читателити ни ще видятъ по доло едно писмо отъ Шуменъ което ни дава подроб-

ности относително за прѣпорѣчваніето на фенерскити владци отъ цареграшкити чор- баджии; тѣ ще видатъ че прѣдказваніята на цареградскіятъ ни дописникъ не биле твър- дѣ за отхвърленіе и че подробностити му не биле отъ сокака зети.

Наистина, какво ни научава писмото кое- то обнародвами по доло? То ни казва че прѣдставителити и цареградскити чорбаджии писали на шумнеската община двѣ писма, чрезъ които ги приканвали да даватъ на Антима мѣсечина нѣго припорѣчвали за прѣ- славски епископъ. Тѣ ги заплашили още че ако не го припознаятъ за такѣвъ, фенерска- та патриаршія щѣла да проводи на мѣстото му нѣкой грѣкъ.

Съ въстникатъ прѣдставителски и чорбаджійски органъ, въ сякой брой пише противъ фенерскити владци, противъ злоу- потреблѣніята имъ и противъ лошѣвнитѣ имъ, а покровителити му поели на себе си нещастната и виската работа да припорѣч- ватъ на Българияти същити тѣя фенерци. И- стина, Антима е българинъ, можи да е и до- бъръ българинъ, което не можи са потвърди сега, защото той още не е билъ въ епархія. Нѣ той е рѣкоположенъ отъ фе. патриархъ и е отрѣденъ отъ фенеръ за прѣславски епис- копъ, а народътъ е казалъ че отъ страна на фенеръ не ще никога да приеми владика.

Когато ний съобщихми на читателити си подобни подробности относително за Софій- скіятъ Доротеа, отъ цариградъ виниха че е лѣжа и клевета. И за днешното ни съоб- щеніе ще кажатъ ли сѣщото, прѣдъ навож- даніе на една частъ отъ текстѣтъ на чор- баджійскити писма и прѣдъ показваніето на лицата които са ги подписали.

ИЗВѢСТІЕ.

Умоляватъ са онія отъ нашити спомо- ществователи които не сѣ си заплатили още спомоществованіята, и които ни забѣлжиха чи ще ни ги внесѣтъ подиръ малко врѣме, да благоизволятъ да ни ги внесѣтъ отъ днесъ до двѣ недѣли най-много. Онія които не ни внесѣтъ спомоществованіята си до това ва- де, ще прѣкажнимъ да имъ испроваждами въстници, като оставатъ дължни за онія въстници които са приѣмали.

Никое спомоществованіе не е прѣто- безъ прѣдплата или безъ гаранція. По при- чина на това ний са принудихми да откажамъ едно число спомоществователи. — Парити отъ външнитѣ спомоществованія ще са ис- пращатъ по царската поща направо до наши

Прочитамъ въ Свѣтъникъ тѣ.

— „Паки Иродія бѣснѣя, паки смущается, паки плашеть, паки главѣ Іоанна Крестителя беззаконно отъ Ирода усеченій быти просить. Паки Іезавель обходитъ ищуща Навутеевъ виногради восхитити и святаго Ілію прогнати въ гори.“

Тѣ думи на святи Златауостаго ни дойдоха на умѣтъ когато са научихи, чи [патриаршіята пакъ ся яри, пакъ ся смущава, пакъ интригува противъ българскити священнострадалци, пакъ беззаконно Царското Правителство срѣщу тѣхъ.

Като глѣда, чи нашити священноначальници виждѣтъ свобода да ходѣтъ навсѣгдѣ гдѣто желаватъ и [слушатъ божественнѣтъ служба въ българската църква, фенерската патриаршія отъ зложъ и завистъ ся не побира въ кожата си. Тѣзи седмици тѣ была приготвила да даде такриръ на Високата Порта, въ който ся оплаквала, чи българскити извержени владци ся расхождали волю по Фенеръ, като патриарси, и искала да ся ограничатъ тѣ на едно мѣсто. Спорѣдъ каквото чувани, патриаршіята прѣставила еще въ този такриръ чи въ българската църква ся споменували тѣ владци тѣто началници. Църквата, казвалъ такрирътъ, не знае другии духовенъ началникъ освенъ патриархътъ, и тѣ желае да [ся научи да ли Правителството припознава бъл. извержени архіереи като такви началници.

Ний чувани, чи патриаршіята, за да сполучи да събере пари за дългътъ, была си научила да ся показва сега устърчива и да ласкае Българитѣ и чи поради това патриархътъ казвалъ на едно мѣсто гдѣто ся былъ навѣрилъ и единъ Българинъ: „ниій сгрѣшихи и виі сгрѣшихте, но миналото вси минало, нека ся забравя, та да глѣдами да ся примиримъ.“ Злобата обаче и зависта на фенеръ были толкозъ голѣми, щото не му дали възможность да скрие това лукавство, побуденно отъ голяма нужда.

Слава богу! Свѣтъникъ тѣ можѣтъ тай недѣли да доди на себѣ си и да извади отъ главата си тѣ мечтания и тѣ фалби които му праватъ честь.

Свѣтъникъ тѣ казуваше вчера на насъ чи това дѣто виі казахи за интригити на патриаршіята било лѣжливо, а днесъ той самъ си го потвърдява.

Тѣй правятъ Свѣтъниковцити: днесъ козуватъ едно, утрѣ друго. Нѣ тѣй сѣщо не праватъ ли и пиенциити?

Прочитамъ въ Българската Пчела:

ШУМЕНЪ, 26 СЕПТЕМВРИЯ. — Много пакъ сме прочитали по вѣстничити статии отъ различни мѣста писани относително за черковнитѣ ни въпросъ, а отъ нашіятъ градъ и до сега не са е писало нищо върху този предметъ. Причината на това е, че, кѣту нашіятъ Шуменъ е близо до столицата, сякоги нашити по първи и вліятелни лица ходятъ често въ Цариградъ и са намираатъ съсъ представителити и цариграшкити първенци и приказватъ лично онова, което има дѣ имъ са казва отъ нашето епархіално общество; та може да са били сякога съгласни въ мнѣніята си.

Нѣ сега въ последнити два три мѣсеца, кѣту са породиха между народа нѣкакви съмнѣнія върху цариграшкити представителити и първенци, намирами случаи и нѣ да пишмъ и убедимъ нищо на публиката.

Бъ 9-ий брой на Българската Пчела дописникътъ ви отъ Цариградъ подъ дата 18-ий Юліа ви казваше да обвини на публиката, какъ сякога са веке свършило за Българити и цариграшкити първенци въ тайно напра-

вили официално спогождението съсъ гръцката патриаршія. И за потвърждение на тѣ новини той прѣдставаше отхождението на Софійскій Доротеа въ епархіята си. Още казуваше, че Г-нъ Найдѣнъ Геровъ билъ изработилъ съсъ пловдивцити да прѣиматъ Н. П. Г-на Панарета. Само оставало Прѣславскій Г-нъ Антимъ да са настани, та трѣбувало да са пригласятъ шумненци да го прѣиматъ, и сякога ще са свърши благополучно, и въпросътъ ни да са издѣхнѣ тѣй, както си го думатъ три години помежду.

Това кѣто са прочети и разгаси между народа, слѣдъ една неделя, его ти едно писмо писано на 24 Юліа отъ цариграшкити първенци до нашата шумненска община, въ което отъ начало захватватъ тѣй: „Нашата цариградска община въ заседаніето си отъ 10-ий текущаго, кѣту се въ размисленіе нещастното положеніе на сегашній митрополитъ Прѣосвященнѣишій Антимъ, рѣши единогласно да са отнесе до васъ и прѣдстави и на ваше размисленіе този предметъ.“ И кѣту слѣдователно припорежаватъ Н. П. за прѣславскій митрополитъ, молятъ нашата община да са погръжи и му опрѣдѣли мѣсечна плата по хилѣ да и негъ стотинъ гроша, които пари да му испроваждатъ за поддържаніе или, подразумѣва са да го прѣими въ епархіята.

Това писмо, кѣту дади потвърденіе на казанити новини, распалъ още по много народниі духъ. И до дѣто са размислявани отъ гражданити какво да имъ отговоратъ и са мина два три недѣли врѣме, его ти още едно отъ 22-ий Августа, писано пакъ съсъ сжиката мисль, въ което, кѣту праватъ още много забикаляния и исключатъ подробности върху Г-нъ антимовото родолюбіе и народни качества, най-сетнѣ сами ги опровергаватъ и искатъ да ни устрашатъ „по гръцката пословица: Българина [или го устрани или го измами]“ кѣту казуватъ, че ако чашатъоб щина до първиі Септември не испроводи опрѣдѣленото количество пари за поддържаніето му, той щѣлъ да са рѣши или да послуша патриарха и доди въ епархіята си, или си даде оставката и отиди въ нѣкой мѣнастиръ за спокойствіето си. И ако направялъ послѣдното, за насъ щело да бѣде по опасно, защото патриархътъ щѣлъ да ни проводи на мѣсто нѣго нѣкой гръкъ, та подразумѣва са [е по добръ да прѣиммъ Антима, защото, ако и отъ патриарха проводенъ, е баримъ Българинъ!] Отъ това раздражени още повече духовити на нашити граждани, въ прочитаніето на писмото, рѣшиха да повикатъ отъ епархіалнити градове и по главнитѣ села по двама хора и направятъ общо събраніе.

Тука е нужно да знайте, че азъ не съмъ членъ отъ събраніето та да знаа да ви кажа съсъ каква цѣль ще става това събраніе или какъвъ ще бѣди отговорътъ, когото ще даджѣ на цариграшкити първенци. Нѣ кога имахъ нѣкоя си моя работа, бѣхъ отишѣлъ на митрополитѣ и чухъ кѣту са четѣха писмата и са изрече това рѣшеніе.

Слѣдъ една недѣля дохода отъ Котелъ и отъ Ески-Джумаа по двама пълномошци човѣци, а отъ Османъ-Пазаръ и други са отговорили и си дали мнѣніето писмено. Това общо събраніе станало, както казуватъ въ градътъ ни, нѣ какво са е рѣшило въ заседаніята му не знаа, само слушамъ и са раздала слухъ, какъ скоро щѣли да са отговоратъ на представителити въ Цариградъ, нѣ отговорътъ май не щѣлъ да бѣди удовлетворителенъ за тѣхната мисль.

Кѣту пиша това и кѣту си въображавамъ съдържаніето на двѣти писма писани отъ ца-

риграшкити наши българолюбци чорбаджии, отъ които ако можахъ ги отвараа, щѣхъ да ви провада копѣе, дохожда ми на умъ да забеляжа на читателити едно нищо, сирѣчь познава са, че кѣту тѣ господиновци живѣятъ близо при фенерскити владци, и тѣ иматъ сжикити тѣхни мисли и разсжденія, и мислятъ какво народътъ по вънъ е съ онзи прѣдшникътъ български народъ, който кѣту му извика владиката или чорбаджіята да са уплати и мѣкни; не Господа, не! излагани сж въ тѣзи си мисль. Сега народътъ е рѣшенъ сякога да притърпи съсъ жертвуваніе даже и на сжикити си животь, а не въспрѣима да падни долѣнь прѣдъ фенерскити издѣнници. И тѣлько и горко на онѣзи, които са рѣши да доди проводенъ отъ гръцкіятъ патриархъ, Българинъ билъ или Гръкъ, ще го яде на халосъ и ще помни до дѣто е живъ български гнѣвъ и то-мжненіе.

Най-сетнѣ, кѣту познавамъ духътъ на народътъ и кѣту уважавами и предвиждаме потребността на такви свѣщенни и за народа ни потребни български духовни лица, кѣту Тѣхно Прѣосвященство Г-на Антима—Панарета и пр. Мислимъ чи по добръ бѣха сторили цариграшкити първенци, ако ги удържаваша въ Цариградъ на българската ни главна черква до рѣшеніето на въпроса, и оставяха дади си патрика да проводи нѣкой гръкъ та да отиѣсе той гнѣвътъ народниі, защото тука епархіотити сж готови да му даджѣ чехлитѣ въ рѣжа, кѣту на прѣждебнишійтъ Венемина.

Стига ви за сега накѣсо толкова, че бързамъ да си отвора дюкени, и кѣту ся проводи отговорътъ, който са рѣшилъ и готви, кѣту са науча наздравѣ ще ви отговоря, или ако мога зещъ и копѣе да ви провада да го обнародвате.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ

САМОКОВЪ, 27 ОКТОМВРИЯ. — Корес-

понденцията ми поместена въ единъ отъ послѣднитѣ бройови на вѣстникъ Турци и прозвѣде едно дълбоко впечатление помежду нашити съграждани. Ти ги докара да доджѣ на себѣ си за да познатъ заблуденіето на нѣкой си тукашнѣ чорбаджии.

Въ предишната си кореспонденция азъ ви хортувахъ за градскити ни училища и за интригити които чорбаджити правяха за да извадатъ учителката на дѣвическото ни училище.

Днесъ тѣ сполучиха желаніето си. Като пренебрежиха сжикити ползи които жената можѣ да направя на челидѣта си чрезъ образуваніето си, тѣ дадоха платятъ на учителката като доказаха непотребността ѣ за напредъ.

Нѣ забеляжете чи отъ основаніето на самъ на дѣвическото ни училище чорбаджити бѣха противни. Тѣ положиха и сжикити си сили за да спрѣтъ успѣхътъ на това позално предприятіе като го отдавахъ за мечтаніе на младежити и на Г-на Смиркарова.

Нѣ като не сполучиха тогива да въспратъ народното желаніе тѣ останаха посрамени, и така отъ свои завистъ тѣ запрѣтиха на момичетата си да ходатъ въ училището.

Цѣли три години тѣ глѣдаха съсъ едно голямо хладпокрѣвие това дѣвическо училище което щеше да даде добрити си [плодови, и глѣдаха съсъ какъвъ колай да го затворятъ като даджѣ платятъ на учителката.

Главното на чорбаджити ни бѣше да докажатъ чи младежити похарчили напрасно унѣ триѣсет хилѣди гроша подиръ рѣченното училище, и упорствуваха да замѣнятъ рѣчената учителка съсъ Г-жа Епраксія която учи тѣхнитѣ дѣвойки.

Нъ благодарение на просвѣтливити мисли на Г-на Анастаса Пунтупарова и на пѣкой отъ младежти нѣ, тѣхната рола, са изигра. Тѣ ги въспраха да извършатъ мръсното си намѣрение до днесъ.

Нъ тѣй не е сега. Като са разсържиха тѣ дине защо да не са земаатъ въ уважение думити нѣ и предложенїята нѣ, тѣ са събиратъ наедно съсъ мекеретата си и са натрупуватъ върху клѣтата учителка съсъ пѣкакви хули за да и истудатъ отъ народѣтъ. Тѣ я нахлопаха предъ пѣкой гора и сполучиха найсетѣ да и дадѣтъ пѣятъ безъ врѣме и безъ разсѣждение.

Това тѣ го направиха. [Нъ не трѣбуваше ли най-напрѣшъ да санкатъ по първити граждани, да направатъ единъ мезинишъ въ който малкъ и голѣмъ да даде миѣнието си и да туратъ въ дѣйствието онова което нѣмъ са види за благословно ?

Днесъ са научавахи чѣ чорбаджїити сѣ тѣжмели да замѣнятъ учителката нѣ съсъ Г-жа Евраксия която не е достойна и вѣждна занїицо.

Както и да е една учителка когато е достойна и способна, когато и нѣди сѣко нѣщо отъ рѣка, тя не остава никоги празна, нъ намира сѣкоги служба.

ЕДРЕНЕ, 3 НОЕМВРИЯ. — Миналата педѣля прѣзъ ноцѣта имахми една голѣма фартуна придружена съсъ гармежи, ѣсъсъ блестящїи, съсъ твърдѣ силенъ вѣтаръ. Тая фартуна са придружи още и съсъ единъ твърдѣ силенъ дѣждъ въ градѣтъ нѣ и по околностити.

Тоя дѣждъ сюрдиса повече отъ единъ сахатъ. Не е извѣстно още до колко могатъ да са въскачѣтъ щети които причини. Подирѣ тая фартуна врѣмето стана хубаво и ѣстонъ още такъвози. Селачити са ползуватъ отъ пѣго за да посѣятъ зимнити си сѣядби. Нѣка са надивахи чѣ врѣмето ще нѣмъ дозволи да искаратъ добръ тѣ работи.

Вѣй знаяте чѣ голѣмити дѣждове които забѣлжиха свѣршуванїето на Септември и половината на Октомври поврѣдиха вѣтарѣ много тѣжко сичкити земледѣлски произведѣния. Въ мѣстата на Аелсна и на Залузъ дѣто лозята сѣ най добръ разработени, гроздѣто сѣ зарови съсъ нѣмъ въ земата отъ дѣждовити, и хората едвамъ са надатъ за една умѣрена жетва.

Отъ наименованїето насамъ на Сюлейманъ паша за управителъ въ Едерне, никакво нападуванїе отъ хайдуци не бѣше ставало по голѣмити пѣтица. Обаче една такава работа стана сега наскоро по пѣтитъ на Ямболъ, въ слѣдѣющити обстоятелства.

Нѣкой-си първенци мюсулмани отъ селото Ихешинъ-Агашъ са повнѣкаха тука отъ пашата за пѣкон си работи. Като са връщаха въ тѣх-си тѣ са нападнѣха петъ сахати делечъ отъ тука отъ една чета разбойници които присилили да нѣмъ дадѣтъ сичкити си пари които носятъ.

Пѣтницити, далечъ да са покорѣтъ на тѣя заповѣдъ, са опитаха да са запазатъ. Една борба стана слѣдователно помежду тѣхъ и разбойниците, въ която единъ човѣкъ отъ сѣка страна падна. Презъ тоя бой единъ отъ пѣтницити сполучи да са изкачи и да доди въ градѣтъ нѣ. Като пристигна тука, той убави на началството това дѣто бѣше станало и проведѣха една тайна запѣтица за да търси виновницити.

Двама отъ разбойниците са фанаха натоварени съсъ вериги и ги доведоха тука. Другити сполучиха да са отгърватъ; въ дѣйствиа разтѣреванїа са направиха ерѣщу тѣхъ.

БИТОЛА 30 ОКТОМВРИЯ. — Отъ тука по важни новини нѣмамъ за да ви съобща освѣнъ

чудотворнити преобразуванїа на новїатъ управителъ Хюсни-паша. Неуморнїятъ и дѣятелнїятъ тоизи управителъ, отъ настанѣванїето му насамъ въ македонското окръжїе, вѣждна голѣмъ страхъ на разбойниците и на сичкити злоупотребителни.

Отъ началницити на разбойниците които преди години палѣха и горяха мѣстото, един са истрѣнаха други са фанаха и доведоха тука.

Освѣнъ това той свика сички що са подъ нѣговото управленїе, забитити межджлїишнїи членови на сѣкое мѣсто и владѣнцити, и нѣмъ ладе тѣждѣ строги заповѣди врѣзъ разбойничеството и злоупотребенїето; развали тукашнїи тиджаретски межджлїишъ който са бѣше холмїишкѣтъ въ най горнїятъ степенъ на злоупотребенїето и бѣше станалъ свирѣпъ жезѣлъ на обществото, и го направилъ съсъ заплати. Унищожилъ бекѣити кѣрски, които бѣха станали кѣту бюлюкѣшїи нѣсїишнїи на селенити; събра силѣхѣтъ отъ сичкити, и дади воля на селачити да гонятъ и да ловѣтъ, и въ случѣи на опорностъ да трѣпатъ вѣрацити и разбойницити.

Отъ това сѣки можѣ да забѣлѣжи чѣ той направилъ толѣностъ добрини въ малѣко врѣме, колѣкото нѣговити предѣшвенїици въ много години не сѣ биле вредни да направѣтъ.

А онова което е по важно е, чѣ Н. П. Хюсни-паша е въ съединенїе и сгласїе съсъ добрїятъ мюшпорнїшъ Абди-паша който пристигна на сѣщїитъ денъ.

Той бди на сѣкѣждъ ноцѣмъ и денѣмъ за благоденствїето на жителити и нѣма сѣмнѣнїе чѣ той е самїятъ който можѣ да очисти сичкїи лѣшавини на отечеството нѣ.

ЛОВЧАНСКИ ПАНАИРЪ

Въ Ловечъ е възбранено сирѣчь нѣма обичай да са събира мома съсъ момѣкъ на разговоръ, нито на само, нито на явѣно. При това момити са не даватъ нѣ да са виждатъ отъ момцити; коги бѣди нѣкой мома на улицата и види, чѣ мѣнува нѣкой момѣкъ, тѣ ще си влѣзе въ портѣжъ и ще и затвори, та презъ дупѣка ще глѣда.

Нъ зашѣто кога ще са жени нѣкой момѣкъ, трѣбува да види момата каква е. то Ловчанецѣтъ врѣме измѣдрили да направѣтъ годишенъ панаиръ отъ моми, дѣто да ги извождатъ, за да ги прѣглѣдѣватъ момцити и да си избиратъ жени.

Този панаиръ става сѣка година по въскресенїе, по тоя начинъ. Сѣка мома коя е за женяне, прѣмѣнява са съсъ най хубавити си дрехи и са завожда на мѣстото, което е опредѣлено за тѣзи работи. Тамъ тѣ са събиратъ сичкити на една страна, а момцити на друга страна за да ги струватъ сѣиръ.

Нъ понеже тѣй събрахи само на купъ, момити не могатъ да са прѣглѣдѣватъ, то за по добръ завеждатъ единъ гайдаръ да нѣмъ свѣри, а тѣ са наловатъ кѣту коги ще хоро да играятъ, кѣту ги повеждатъ най напредъ нѣколко модѣта, и слѣдъ тѣхъ нѣколко стари бабички, и тѣй почнѣтъ да обикалятъ кѣту на хоро, момцити и бабичкити подсѣкають, нѣ момити не, нѣ само върѣтъ умѣдрени.

Фигурата която сичкити представлѣватъ е кѣту фѣрчило дѣто правѣтъ дѣцѣта отъ кинѣги, та го пуцѣтъ съсъ кѣнапъ на въздухѣтъ; зашѣто слѣдъ голѣмити моми са наловатъ по малки, слѣдъ по малкити още по малки, докѣ искаратъ краѣтъ кѣту на фѣрчилоуто упашката.

Тамъ сѣки момѣкъ избира който мома му ареса и отива послѣ да и нице.

При вѣнчаванїето, който булка е хубава,

запождатъ я въ черѣкова отворена да и види сѣки, която е грозна, за да не отѣрѣща хорѣкїятъ поглѣдъ отъ себе си, овиѣгѣ я въ нѣкои пѣщималъ, или въ друго нѣщо, и тѣй и хвацѣтъ за мишцити и завождатъ (запосѣятъ я на рѣцѣ) въ черѣкова. Тѣ прилѣча сѣщо на кукла кѣту и увѣнтъ.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѣДЪ.

Обнародванїето на двѣти депѣши на Г. Друенъ де Люй, върху франко-италианскїятъ трактатъ занимава сичкити европейски вѣстѣнници. Нѣ тѣ депѣши издадени отъ министѣрътъ на външнїи работи на Франция намѣсто да разлѣчатъ рѣченїятъ трактатъ, тѣ нѣ са виждатъ да го развѣрѣватъ още повече.

Тѣ депѣши са виждатъ да са издадени само и само да противодѣйствуватъ на нѣкой си колебателни прѣраженїа употрѣбени въ депѣшата на Г-на Нигра кѣмъ правителството му, такъвѣзи каквито сѣ: правдинѣти на народѣтъ, народнитѣ желанїа. Това бѣше една излїишна грижа. Конвенцїята нѣма никаква цѣлъ кѣмъ тѣзи народни желанїа. На единъ народъ желанїята немогѣтъ да са откажатъ съсъ трактатъ.

Паришкїятъ кабинетъ трѣба да са правѣ чѣ не знае нищо и да не държи за тѣхъ никаква смѣтка, нъ той не трѣбува да са заслѣпѣва да глѣда италианското правителство въ документити на вѣтрѣшната си политика, да са занимава съсъ тѣхъ.

Сичкїятъ въпросъ, и за двама нѣмъ, е въ законното изпълняванїе на конвенцїята чрезъ която Италия са задѣлжава да почита и да накара да почитатъ черѣковити граници, а Франция да испразни Римъ въ една година вътрѣ. Сичкїятъ въпросъ е въ слободата на опитуванїето което правителството на свѣтото сѣдалище туря въ присѣствие на своити подданнїи безъ никакво намѣсанїе. Това е сичката важностъ на конвенцїята, която ще каже това и нищо друго.

Случаитъ на революцїя който можѣ да избухнѣ въ Римъ, казува Г-нъ Друенъ де Люй не е никакъ предвидѣнъ въ конвенцїята. Франция, за тая предѣварителна случка задѣржа слободното си дѣйствиѣ.

Слѣдователно отъ тука нашити читатѣли могатъ да забѣлѣжатъ чѣ паришкїятъ кабинетъ не са е вложилъ да са откажи отъ намѣселѣната си политика освѣнъ съсъ условїе когити това намѣсанїе е непотрѣбно.

Много телеграфически депѣши отъ Туринъ нѣ доносѣтъ потрѣбности върху заздѣнанїето което са дѣржало вѣтера отъ камарата на италианскити депутати. Министѣрътъ на финанцїити представѣлъ проектѣтъ за законѣтъ отрѣденъ за възнагради градѣтъ Туринъ за щѣтити които ще произлѣзѣтъ отъ примѣстованїето на столицната въ Флоренцїа.

Послѣднитѣ новини отъ Тунисъ нѣ извѣставатъ чѣ бунтѣтъ прѣставѣтъ по градѣщата и селата и сичкото крайморїе на Тунисїа са примѣрило веке.

Нѣ борбата са поддѣржала още отъ арапскити пасмена които стоѣтъ още въ бунтѣни и са вижда да искатъ да са опрѣтъ на едно строго упорство сѣрѣщу тѣхъ.

Въ последниятъ бой който ставалъ на Керуанъ тѣ загубили до 5—6 хиляди души.

Вѣстникъ Франція кѣту хортува за вижданіето на французскіятъ императоръ съ рускіятъ императоръ съвѣтува французското правителство да не търси никогіи съюзъ съ Русія, нѣ да глѣда да упави една съвършенна слобода въ разни европейски въпроси. Рускіятъ Ивалидъ отговаря на тоя членъ кѣту дава на Русія една политика и тенденція такъзи каквито вѣстникъ Франція дава на французкото правителство.

Ла Газетъ де ла Кроа белѣжи до чакуваніето на Г-на Бисмарка отъ страна на императора Наполеона и на високити чиновници на французкото правителство. Газетата увѣрява били чи тія виждания дали случай на разискуванія отъ една необикновена важность.

Идеята за единъ общъ Конгресъ слѣдува още да са разискува въ европейскити вѣстници. Нѣ тая идея е невъзможна да са туря въ дѣйствиѣ.

Ако, напримѣръ, споразумѣніето на сичкити царѣ върху сичкити въпроси бѣше възможно, тогива нѣмаше нужда отъ аскеръ и дипломати, нѣ трѣбуваше да намѣнятъ основити на много правителства и да ги туратъ на либерални идеи.

Това да бѣше тайнъ, тогива можеше да излѣзе едно слѣдствие отъ предложеніятъ конгресъ; нѣ сега какъ можѣ да станѣ той когато виждани енергически упорства отъ страна на правителствата и които не сѣ турени сичкити на конституционални начала?

Какъ рускіятъ императоръ, напримѣръ, можѣ да примири идентити върху независимостта на Венеція съ идентити които то има за да зароби и зарини Полша? Какъ ще са откажи Австрія, съ едно възвѣнгражденіе, отъ италианскити си притѣжанія безъ да насърчи старинити на Унгарія, безъ да даде правото на Галиція?

Това което щеше да направи единъ конгресъ такъзи какъвто са бѣше предложилъ, бѣше да приготви пактѣ на едно общо обезоружаваніе като са приповай на сѣбѣдъ началото на народностити.

Прочее за едно такъво дѣло трѣбуваше отъ сѣбѣдъ да са допитатъ населѣніята да са изпълнатъ тѣхнити желанія и да имъ са даде правото безъ слабостъ и безъ никаква задна мисль.

Право ли хортувати?

СЪКАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— Официално извѣстие. Правителството на Н. Ц. В. прѣз извѣстие отъ Н. Б. В. чи едно вселенско изложение ще стани въ Дублинъ прѣзъ мѣсець Маія 1865, и чи, както за произведенія на другити европейски царства, ще са остави мѣсто и за произведенія на Турція, ако царското правителство поиска да зѣми участіе.

Понеже изложенията отъ тоя видъ са глѣдатъ кѣту едно прѣвѣсно сръдство за да могатъ да са учѣнятъ отъ Европа индустриални произведенія на отоманската имперія, царското правителство даде воля на посланикѣтъ въ Лондра да опредѣли единъ човѣкъ пълномощенъ да прѣма вѣщити които

ще са пращатъ да ги излага и, въ случай на продажъ, да имъ проважда цѣната. За това сичкити онѣ които желаятъ да извадатъ изъщо въ рѣченното изложение, са канитъ съ съ настоящето извѣстие да испроводатъ стокити си направо до царското отоманско посолство въ Лондра.

— Аскерятъ който стоѣни въ кѣшлата на Галата Сарай си излезли отъ тая кѣшла преди една недѣля. Това зданіе са меремети сега за прѣзманіето на царското медицинско училище, на приготвителното войско училище и на двѣ други царски училища.

Въ последниятъ си брой Съвѣтникъ кѣтъ обнародва единъ мнѣнъ протестъ отъ Варна върху когото прави нѣкакви си забелѣжванія относителни за Турція.

Той казува чи Турція вѣз извѣстѣла заврѣжаніето на народнитѣ ни владѣци, чи тѣ мѣчала днесъ „като цѣлъ свѣтъ вижда чи тѣ сѣ слободни отъ заточеніе.“

Нѣи ще попитами московската пачавра да ни кажи кой е „този свѣтъ който вижда чи тѣ сѣ слободни отъ заточеніето?“

Или Съвѣтникъ тѣ иска да подражава прилѣрѣтъ на балкапанскити си чорбѣ и да имъ прави мекерлакъ. Това е аслѣ нѣговіятъ занаятъ.

Каква слобода можѣ да има наистина единъ владѣка който не можѣ да живѣе тамо дѣто си живѣеше, който не можѣ да служи никаква литургія?

Какво значеніе дава „Съвѣтникътъ“ на думата заточеніе?

Оноза което Турція е казала преди единъ мѣсець, днесъ тѣ можѣ да го докажи пакъ. Нѣ Съвѣтникъ тѣ нали прави тайнъ сѣщо какъвто праватъ халосанити хора?

Разбира са чи Съвѣтникъ тѣ принадежи отъ онѣ хора които мислятъ чи свѣтътъ ще са свѣрши съ тѣхъ наедно, безъ да са догадатъ чи свѣтътъ можѣ да съществува и безъ тѣхъ.

— Споредъ какъвто пишатъ отъ Русе, Н. П. Митаадъ-паша, управителъ на дунавскіятъ Вилаетъ, като пристигналъ въ този градъ, припорѣчилъ на българскити първенци да са намѣри за епископътъ Синесія една къща, за да не сѣди на конакътъ. „Вѣи можете, казалъ Н. П. пакъ да го не припознавате, пакъ да му не давате пари и го не прибирайте въ черковити си, нѣ къща трѣбува да му намѣрити за да са махне отъ конакътъ.“ Мѣдростта на Н. П. Митаадъ-паша е позната, и нѣи имамѣ тѣврдѣ надѣжда чи той напѣлно ще почете свободнатата совъсть на русенскити христіѣни и чи и за на прѣдъ ще държи тая линія за поведеніето си, която вече искажалъ, колкото главоболія и да му прави фанариотѣнътъ.

ИЗВѢСТІЕ

Една учителка българка, отхранена съ съ добро въспитаніе, снабдена съ съ добри науки, която познава граматика, аритметика, землеописаніе, исторія, рѣкодѣліе и проч. жѣлае да са настани за учителка въ нѣкое дѣвическо училище. Онѣ отъ нашити съотечественници които иматъ нужда отъ една учителка съ съ потребити качества, нѣка са отираватъ до редакціята на Турція.

РѢЧНИКЪ НА ОСМАНСКИЙ ЯЗЫКЪ ВЪ ДВѢ КНИГЫ.

Нашити еднородци усѣтихъ вѣче и познаватъ, колко имъ е потребно и полѣзно да знаятъ Османскій языкъ, служебный языкъ на правителството на Н. Ц. В. Султана, та отъ нѣкое вѣрме пасамъ залѣгнаха да го учатъ. Недостатѣкъ обаче отъ учителѣ и отъ рѣководства въ изученіето му усилива мѣкотѣшѣ, които отъ само-себе имъ прѣдставлява тоя языкъ като сложенъ отъ три языка: Турскій, Арабскій и Персидскій.

Въ надѣждѣ поне да улесни мѣкотѣшѣ, които са раждатъ отъ недостатѣкъ отъ рѣководства, азъ съставихъ единъ граматика и начална книжка за Османскій языкъ, които на царско здравіе отпечатани предложихъ за употребленіе по училищата ни.

Нѣ главното пособие за изученіе на единъ языкъ, като е Рѣчникъ тѣ, ободренъ отъ нѣкои прѣтели наяхъ са да състави и да издамъ единъ пѣмѣнъ Рѣчникъ на османскій языкъ. Османско-Българскій Рѣчникъ тѣ, на голѣмина до 80 голѣми печатни листа, ще излѣзе на двѣ книги и ще заключава, освѣнъ турскити, и до тридесѣтъ хиляде арабски и персійски въ употребленіе на османскіятъ языкъ, всичкити забелѣжени и съ български букви и истѣкувани и изяснени на български. Тѣжкити разпоски, които има да станѣтъ около изданіето на това доста трудно дѣло, принуждаватъ ма да го издамъ чрѣзъ спомоществованія.

За двѣтъ голѣми книги на Османско-българскій Рѣчникъ назначаватъ се единъ стотакъ златно меджидіе. Которо обичатъ да са подпшиятъ за спомоществователѣ и щѣтъ платятъ назапрѣдъ половина златно меджидіе, и когато прѣмѣтъ първѣтъ книга трѣбува да заплагѣтъ другѣтъ половинѣ златно меджидіе за прѣдлата на втората книга на Рѣчника.

Спомоществователѣ безъ прѣдплатѣ не са записватъ, и изваденъ на продажъ Рѣчникътъ испослѣ ще има цѣнѣ единъ и половина стотакъ златно меджидіе.

Първата книга отъ Рѣчника ще са даде да са печата на пролѣтъ.

Въ пѣлна увѣренность, че нашити родюбци и любители на османскій языкъ, щѣтъ благоволятъ да са подпшиятъ спомоществователѣ, та съ спомоществованіята си да улеснятъ изданіето на единъ квивъ толкова полѣзенъ и потребенъ, азъ ги моля да са погрѣжатъ да пращатъ спомоществованіята си въ Цариградъ до Г-на Хр. Караминкова, или въ Пловдивъ до книжарницата на Хр. Данова и Др. —

І. Груевъ.

Пловдивъ, 1864 - 8 врія 31

— Отоманскіятъ вѣстникъ „Терджумани Ахвалъ“, обнародва едно званично приглашеніе до Мюсюлманити да си изпълнятъ вѣроповѣднитѣ дѣлности и особено да си правятъ молитѣжъ. Това приглашеніе ся чело, казватъ, по дѣмѣніати.

— Одианъ Киркоръ ефенди, началникъ на писалището за кореспонденціѣтъ въ министерството на външнитѣ работи, ся опрѣдѣли дипломатическій агентъ за Туна Вилаети.